

Kalbin Mühürlenmesi

Ayşe Hanım: “Kalbin mühürlenmesi ne demektir? Allah o mührü dilerse açmaz mı?”

Kalbin mühürlenmesi, Cehennemvârî bir cezâdır. İnsan, kendi kalbini kendi ameliyle mühürletmektedir. Yerden ve gökten hak fıskırıyorken, her bir zerre Allah'ın şâhidi hükmünde iken, her gün sayısız şahitler insanın kafasına, gözüne, kulağına, dimağına, aklına, düşünce sahasına, fikir alanına, irâde plânına sunulmuşken; bunları görmemek, işitmek, duymamak, akl etmemek, düşünmemek; bununla berâber, hakkı inkâr etmek, hakîkatı yalanlamak, doğrulara inanmamak, Allah'ın nîmetlerini tekzip etmek, insanı—maazallah—Allah'ın rahmetinin uzağına atar. Yani insan kendi sonunu kendi elleriyle hazırlar; kendisi hakkındaki kararı kendisi verir, kendi ipini kendisi çeker. “İnsan yaptıklarına rehindir” 1 âyeti bunu ifâde eder. Öyle ki insan, kendi amelinin esiridir; kendi davranışlarının kölesidir; ne çekiyorsa, kendi elinden ve davranışlarından çekiyor; ne yapıyorsa kendisine yapıyor. İnsan, kendi elbîsesini kendisi biçiyor, kendisi diyor.

Oysa Allah Ğafûr ve Rahîm'dir. Allah bütün günahları bağışlar. Allah bütün kötülükleri iyiliklere tebdil eder. Allah mağfiret ve merhamet sahibidir. Allah'ın mağfireti ve merhameti, gazabını geçmiştir.

Ancak Allah'ın kötülükleri örtmesi, silmesi, affetmesi ve onu iyiliklere çevirmesi kulun iman ve salih amel noktasındaki temâyülüne bağlıdır. 2 İnsan, bu temâyülden başka bir şey yapıyor değildir zâten. Kalpte bu yönelişin sebatı önemlidir. Hakka doğru tek bir adım!... Bir adım daha!... Hani yeni yürümeye başlayan çocuklar gibi, düşse kalka... Allah kendisine doğru düşse kalka da olsa yürüyüş sahiplerinin ellerinden tutuyor, Rahmetine celp ediyor, hidâyetini lütfediyor, günahlarını bağışlıyor. Yani kul her şeyi eksiksiz yapıyor da, Allah ondan sonra kabul ediyor değil. Yani kul eğrisiyle, büğrüsüyle yöneliyor;—kul yeter ki yönelsin—Allah affediyor ve kabul ediyor. İşte ibâdetler, esasen bir yönelişten ibârettir. Kul yönelirse, Allah—İnşâallah—kalplerin kilidini açıyor, çelik mühürleri bozuyor. Yeter ki, kul, ortaya “bir adım” koysun.

Ama kul, yöneliş göstermemekle berâber, haktan, hakikatten, Allah'ın apaçık rahmetinden ve dâvetinden yüz çevirmişse, kendi elleriyle kulaklarını hakka kapatmış, gözünü hakikatlere karşı perdelemiş ve kalbini duygusuz taşlar gibi katılaştırmış ve mühürlemiş olmaktadır.

Nitekim Bediüzzaman'ın ifadesiyle, “‘Allah kalpleri mühürlemiştir’ âyetiyle, kalb ile vicdan, nur-u İmân sayesinde hakaik-i İlâhiyenin tecellisine mazhar olmakla menba-ı kemâlât, hayattar ve ziyadar oldukları halde; küfrün ihtiyar edilmesiyle zulmetli, ıssız haşarât-ı muzırta yuvasına inkılâp ettikleri için mühürlenmiş, kilitlemiş ki, o korkunç yuvadaki akreplerden veya yılanlardan içtinap edilmesine işaret edilmiştir.”

3

Dipnotlar:

- 1- Tûr Sûresi, 52/21; Müddessir Sûresi, 74/38.
- 2- Ankebût Sûresi, 29/7.
- 3- İşaratü'l-İcaz, s. 71.